

Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίων: η βιοτική πορεία μας στη γη είναι το ταξίδι προς τη Βασιλεία του Θεού

Την παραμονή της Κυριακής της Τυρινής, η επονομαζόμενη επίσης η Κυριακή Συγχωρέσεως, στις 13 Φεβρουαρίου του 2010, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίων χοροστάτησε στην αγρυπνία στον Ιερό Ναό Παναγίας «Πάντων θλιβωμένων η χαρά» της Μόσχας.

Μετά το πέρας της αγρυπνίας ο Σεβασμιώτατος κ. Ιλαρίων κήρυξε τον θείο λόγο στον οποίο υπενθύμισε στο εκκλησίασμα μια από τις ιδιαιτερότητες των εβδομάδων που προηγούνται της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Και συγκεκριμένα στην αγρυπνία την παραμονή της Κυριακής της Τυρινής, για πρώτη φορά ψάλλεται ο 136ος ψαλμός, που αρχίζει με το περίφημο: « Επί τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν...». Ο Ιεράρχης τόνισε ότι:

«Στο ψαλμό αναφέρονται οι συμφορές του Ισραηλιτικού λαού στην Βαβυλώνια αιχμαλωσία και πρώτα από όλα τα συναισθήματα νοστάλγιας και αγάπης προς την πατρίδα, το οποίο επιβεβαιώνουν τα ακόλουθα κατανυκτικά λόγια: ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὕδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον· ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὕδῶν Σιών. πῶς ᾄσωμεν τὴν ὠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; (Ψαλ. 136. 3-4).

Στο αρχαίο Ισραήλ δεν υπήρχε διάκριση μεταξύ της κοσμικής και της εκκλησιαστικής μουσικής, και επομένως δεν υπήρχε αυτό το οποίο χαρακτηρίζουμε σήμερα ως λαϊκά τραγούδια.

Οι ωδές Σιών, τις οποίες ζητήθηκαν να ψάλουν οι Εβραίοι, παίζοντας άρπα, ήταν ακριβώς οι ωδές Κυρίου, δηλαδή οι ψαλμοί και οι προσευχές. Όταν δηλαδή ο λαός του Ισραήλ στερήθηκε την πατρίδα του, στερήθηκε ταυτόχρονα και το ναό, διότι ο ναός ήταν μόνο ένας και ευρίσκετο στα Ιεροσόλυμα. Αφού στερήθηκαν το ναό, στερήθηκαν και τη δυνατότητα και την επιθυμία να ψάλουν την ωδή Κυρίου, διότι ευρίσκοντο πλέον ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο ψαλμός αυτός ψάλλεται την παραμονή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Μας υπενθυμίζει ότι όλοι εμείς βρισκόμαστε εδώ, σε αυτή τη γη εξόριστοι, διότι η δική μας πατρίδα είναι η Βασιλεία των Ουρανών. Εδώ όμως βρισκόμαστε σαν στην αιχμαλωσία των παθών και αμαρτιών.

Στη γη εξορίας βρέθηκε ο Αδάμ όταν του έκλεισαν οι θύρες του Παραδείσου, γεγονός το οποίο ενθυμούμαστε την Κυριακή της Τυρινής. Ο εξόριστος Αδάμ κάθισε απέναντι στις πύλες του Παραδείσου και έκλαψε τη γυμνότητά του, την αθλιότητά του, έκλαψε επίσης και τη ζωή και τις

αμαρτίες του. Όλοι εμείς βρισκόμαστε σε αυτή την κατάσταση και παρόλο που αγαπάμε την πατρίδα μας και όσα μας δίνει ο Θεός σε αυτή τη γη, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η αληθινή μας πατρίδα ευρίσκεται στους ουραμούς, και ότι η βιοτική πορεία μας είναι το ταξίδι προς τη Βασιλεία του Θεού.

Επίσης ο Σεβασμιώτατος κ. Ιλαρίων πρόσθεσε ότι για να διέλθουμε επαξίως την επικείμενη οδό, πρέπει να μετανιώνουμε, πρέπει να συγχωρούμε ο ένας τον άλλο και να μένουμε σταθεροί στην ορθόδοξη πίστη μας, ενθυμούμενοι ότι ο Κύριος μας περιμένει τον καθένα στη Βασιλεία Του και είχε ετοιμάσει στον καθένα τον τόπο στην ουράνια πατρίδα μας.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/57714/>